Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

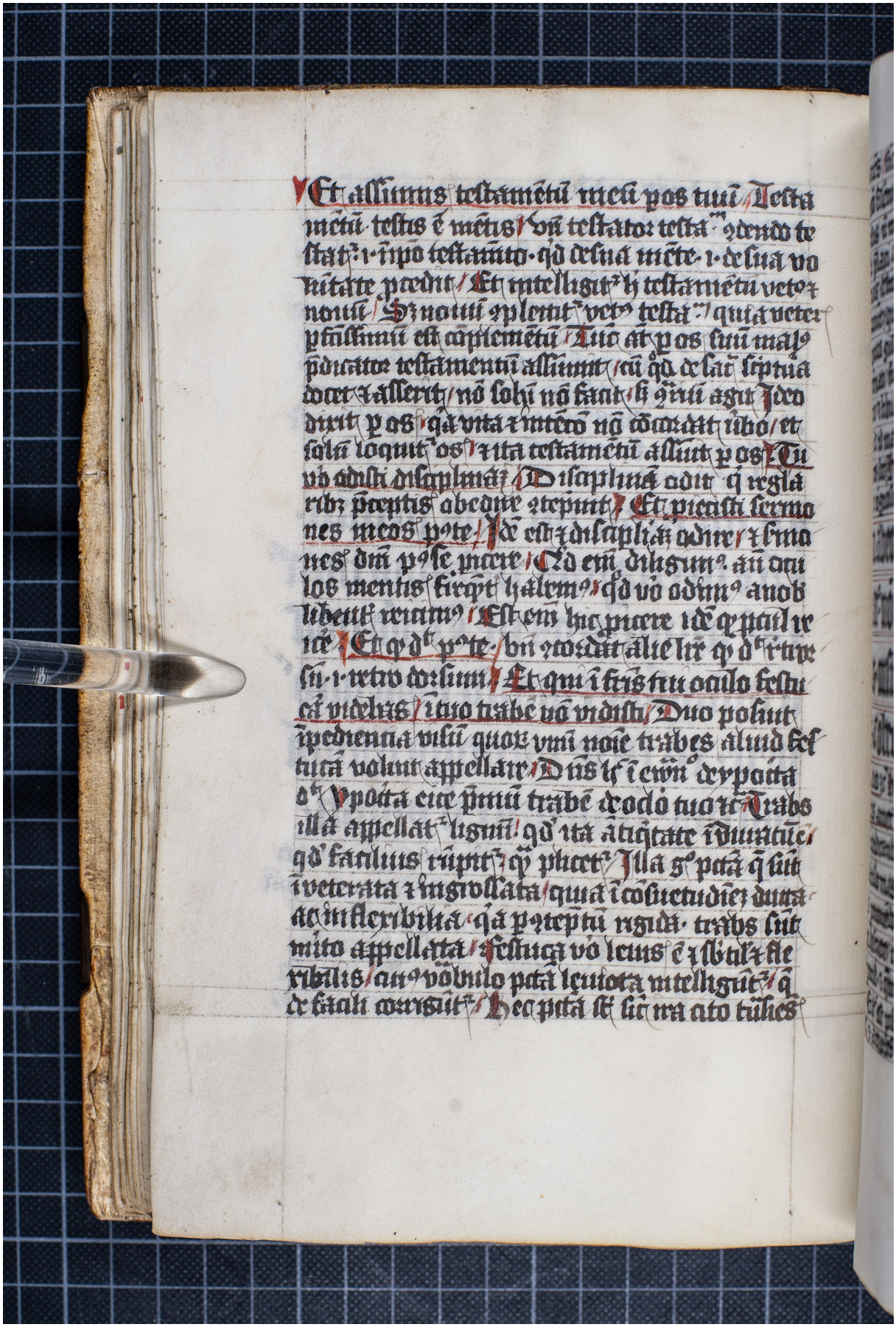

Et assumus testamentum meum pos tuum. Testamentum testis est mentis. Non testator testatur quando testatur in ipso testamento quod de sua mente in de sua voluntate procedit. Et intelligitur hic testamentum veteris novum. Hic novum explentur veteris testamentum quia veteri plenissimum est complementum. Tuo autem pos suum malo producere testamentum assumit cum quod de lac septuaginta docet vallerit non solum non stat sed quinti agit. Ideo dicit pos quia vita in mecum non concordat ribo et sola loquitur os. Et ita testamentum assumit pos. Tu vero odisti disciplinam. Disciplinam odit qui regularibus preceptis abedire respuit. Et projecisti sermones meos post te. Idem est in disciplina odire et sermones domini post se mittere. Quod enim diligunt aut oculos mentis fixerit hi alterum quod vero odium aut obliviscuntur iniquum. Est enim hic mittere idem quod post se iacere. Et quod post te. Bonum quod dicit alie litere quod dicitur sunt in retro dorsum. Et qui in fratris tui oculo festucam videbis. In tuo trabem non videbis. Duo posuit impedimenta visui quorum unum nomine trabes aliud festuca volunt appellare. Dicis hic in cum de hypocrita dicit. Hypocrita eice primum trabem de oculo tuo et. Trabs illa appellatur lignum quod ita a tigitate id est mutatione quod facilius rumpitur quam placet. Illa scilicet pata quae sunt inveterata et insinuata quia in consuetudine diu manent et inflexibilia quia propter nimium rigida. Trabs sunt mito appellata. Festuca vero levis et subita flexibilis aut vomito pata levitata intelligunt quod de facili corrumpitur. Hec pata sic sunt ita ato tibies